

РЕШЕНИЕ

№ 26129

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4353** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на М. А. П., подадена от адв. Ц., срещу Решение № ППН-02-77/01.02.2024 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. В жалбата са развити твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката М. А. П. се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка не изразява становище по жалбата.

В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от

фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано пред КЗЛД по сигнал рег. № ППН-02-77/07.02.2023 г. /л.31/ от живущи на адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, относно осъществяване на видеонаблюдение на физически лица чрез монтирана система за видеонаблюдение на същия адрес. Към сигнала са приложени писмени доказателства /л. 32-33/.

С писмо с изх. ППН-02-77#2/20.02.2023 г. на председателя на КЗЛД до 05 РУ „Полиция“ - СДВР /л. 53/ е поискано съдействие за установяване на лицето, собственик на системата за видеонаблюдение и данни за контакт с него.

С писмо с вх. № ППН-02-77#3/07.04.2023 г. на началника на 05 РУ „Полиция“ – СДВР /л.48/ КЗЛД е уведомена, че на посочения адрес живее М. А. П.. В писмено сведение същата е заявила, че всички камери са поставени с цел охрана и защита /л.52/.

Със Заповед № РД-15-151/20.04.2023 г. на председателя на КЗЛД /л. 34/ е възложено да бъде извършена проверка на М. А. П. по спазване и прилагане на Регламент (ЕС)2016/679 и ЗЗЛД във връзка с обработване на лични данни на физически лица посредством система за видеонаблюдение, изградена на адрес: [населено място], [улица].

В Протокол № ППН-02-77#4/05.05.2023 г. /л. 47/ на гл. специалист в отдел „Контрол и административно-наказателни производства“ при КЗЛД е посочено, че на същата дата е проведен телефонен разговор с М. А. П., с който последната е уведомена за предстояща проверка на проверяващия екип от 10:00 ч. на 16.05.2023 г. П. е заявила, че няма да допусне екипа в дома си. В същия ден служителят на Комисията е получил входящо обаждане от П. П., бивш съпруг на проверяваното лице, който питал дали има прокурорска заповед, за да бъде притеснявано семейството му. След разяснение какво ще представлява проверката и последствията от отказ за съдействие е уточнено, че проверяващият екип ще извърши проверка на адрес: [населено място], [улица] на 16.06.2023 г. в 10:00 ч.

Проверката на място е извършена на уговорената дата, за което е съставен Констативен протокол / КП, л. 13, л. 36/ и е попълнен въпросник от проверяваното лице /л. 35/. Жалбоподателката е предоставила възможност да се заснемат графични изображения на изходящ образ на три от видеокамерите, но не е разрешила друг достъп до мобилното приложение и не е осигурила достъп до жилището си, където се намира системата за видеонаблюдение /л.36/. В КП е посочено, че в 5-дневен срок М. А. П. ще представи допълнителни документи.

При проверката е установено, че системата за видеонаблюдение е изградена от познат на П. през 2020 г. с цел охрана и защита. Системата за видеонаблюдение се състои от 4 камери и мобилно приложение /gDMSS PLUS/. М. А. П. е заявила, че не знае дали камерите имат SD карти, както и за наличието на DVR/NVR. Достъп до изходящия образ се осъществява чрез мобилно приложение, инсталирано на личния телефон на М. А. П., и само тя осъществява отдалечен достъп.

Установено е, че системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица, само ако са познати. Проверяващият екип е констатирал, че има поставени информационни стикери, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение, без да са указани администратор на лични данни и данни за контакт.

Проверяващият екип е установил, че разположените видеокамери са с обхват

на видеонаблюдение, както следва:

Камера № 1 е монтирана на терасата /на ъгъла на тавана/, като в обхвата ѝ на заснемане попада терасата на П. и малка част от фасадата на блока (асансьор).

Камера № 2 е монтирана на тераса към [улица]/в ъгъла на тавана/, като в обхвата ѝ на заснемане попада терасата, част от [улица]/и двата тротоара/, както и гаражна врата на отсрещния бл. 24.

Камера № 3 е монтирана над входната на ап. 1, насочена е непосредствено над входната врата, като в обхвата ѝ на заснемане попада само входната врата на апартамента.

Камера № 4 е вътрешна /в спалнята ѝ/, за което не е предоставен изходящ образ на проверяващия екип.

С Писмо с вх. № ППН-02-77#4/22.05.2023 г. /л. 46/ М. А. П. е предоставила информация, че 4те броя камери са марка Х. Вижън. Приложено е писмо на М. А. П. до омбудсмана.

В Протокол вх. № ППН-02-77#6/17.07.2023 г. на гл. инспектор в отдел „Контрол и административно-наказателни производства“ при КЗЛД /л. 45/ е посочено, че на 17.07.2023 г. е проведен телефонен разговор с М. А. П. за извършване на повторна проверка на адреса заради частично съдействие при първата проверка, отказан достъп до системата за видеонаблюдение и недостатъчна информация, предоставена с Писмо с вх. № ППН-02-77#4/22.05.2023 г. М. А. П. е заявила, че не е на разположение и „не желае да се занимава повече“.

За случая е съставен Констативен акт № ППН-02-500/10.08.2023 г. на проверяващия екип /л. 29/ с предложение за предприемане на действия от КЗЛД.

КА е разгледан на закрито заседание на Комисията от 13.09.2023 г. и въз основа на него е издадено обжалваното решение.

С Решение № ППН-02-77/01.02.2024 г. на основание чл. 58, § 2, буква „г“ и чл. 83, § 5, буква „д“ във връзка с чл. 58, § 1, буква „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 КЗЛД :

1. Разпорежда на М. А. П. в качеството ѝ на администратор на лични данни да премахне трите външни камери, като преустанови видеонаблюдението на публично достъпни места, тротоари, улици и чужди имоти;
2. Налага на М. А. П. в качеството ѝ на администратор на лични данни административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за отказ от съдействие.

По делото е изслушан като свидетел Г. Д. С., ръководител на проверяващия екип. Той дава показания, че служителите на КЗЛД не са били допуснати в апартамента на М. А. П.. Единственото съдействие, което тя е оказала, е да предостави да телефона си за заснемане на изходящо изображение на три от камерите. От изображенията не можело да бъде установено как са били разположени камерите преди проверката, дали и колко време се съхраняват записите и на какви носители. При поискване да се погледнат записи и настройки М. А. П. си е прибрала телефона и е отказала да съдейства.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол,

от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване /л. 26, 4/.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – КЗЛД, в рамките на предоставените ѝ правомощия -чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД и чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Решението е обективизирано в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването му. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорения акт, като разпореденото с решението изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Съдът не констатира при издаването на решението на КЗЛД да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Същото е постановено след като М. А. П. е уведомена по реда на чл. 26 АПК за започване на производството, иницирано по сигнал. Дадена ѝ е възможност да участва в производството като изрази становище и представи писмени доказателства (чл. 36 АПК). Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата от КЗЛД в заседание на 13.09.2023 г.

Относно съответствието на оспорения акт с материалноправните разпоредби, съдът прие следното:

По делото няма спор, че М. А. П. е администратор на лични данни. Неоснователни са аргументите в жалбата и в писмените бележки, че предвид чл. 33, ал. 1 КРБ проверяващият екип няма правомощие да влезе в жилището на жалбоподателката.

Правомощието на КЗЛД за извършване на проверки е регламентирано изрично в чл. 12 ЗЗЛД, съгласно който председателят и членовете на комисията или упълномощени лица от администрацията ѝ, осъществяват контрол чрез проверки за спазване на Регламент (ЕС) 2016/679. В случая проверката е възложена във връзка с подаден сигнал в съответствие с чл. 12, ал. 4, предл. последно ЗЗЛД. Съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл. 58, § 1, б. (е) от Регламент (ЕС) 2016/679, КЗЛД в качеството ѝ на надзорен орган има правомощие при разследване да получава достъп до всички помещения на администратора и обработващия лични данни, включително до всяко оборудване и средство за обработване на лични данни, в съответствие с правото на Съюза или процесуалното право на държавата - членка. Необходимо е да се посочи, че жалбоподателката не е предоставила изходящ образ от камера № 4 на проверяващия екип, защото тази камера е вътрешна /л. 12/, т.е. по нейни твърдения камерата се намира в самото жилище. Поради това М. А. П. е била длъжна да допусне екипа до оборудването за видеонаблюдение и изложените аргументи в жалбата за противното са изцяло неоснователни.

В чл. 12а, ал. 1 ЗЗЛД е уредено задължението при поискване администраторът и обработващият личните данни да оказват съдействие на комисията при осъществяване на нейните задачи и правомощия. От приетите доказателства по делото съдът намира, че при извършване на проверката на 16.05.2023 г. и с последващото си поведение жалбоподателката е възпрепятствала проверяващия екип да изпълни възложените със Заповед № РД-15-151/20.04.2023 г. на председателя на КЗЛД задачи. Тя не е предоставила достъп на проверяващия екип да всички камери и не е осигурила достъп до мобилното приложение, поради което е осуетила да установяването на настройките на системата, възможностите за позициониране на камерите и наличието

на записи.

Съдът намира, че за опазване на неприкосновеността на собственото ѝ имущество е допустимо М. А. П. да извършва видео наблюдение на процесния адрес. Легитимният интерес на жалбоподателката да извършва видеонаблюдение обаче се разпростира само до заснемане на нейна собственост, но не и на публични места и общи части от на етажната собственост, когато не е дадено съгласие от Общото събрание на Ес (както е в случая). Като не е оказала дължимото съдействие на проверяващия екип до установи извършват ли се записи и за какъв период се съхраняват, устройството на което се съхраняват, както и обхвата на заснемане на камерите преди извършването на проверката, жалбоподателката сама се е поставила в позиция да не може да се установи категорично наличието на неин легитимен интерес от извършването видеонаблюдение.

Според чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;
- в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;
- г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;
- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;
- е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Тъй като не е дадено съгласие от субектите на данните, обработването е извършено в нарушение на чл. 6, § 1, б (а) от Регламент (ЕС) 2016/679. По делото липсват твърдения и доказателства за обработване на лични данни при условията на чл. 6, § 1, б (б)-(д) от Регламент (ЕС) 2016/679. В случая не е налице и хипотезата на чл. 6, § 1, б (е) от Регламент (ЕС) 2016/679. За администратора липсва легитимен интерес от обработване на личните данни, тъй като жалбоподателката е възпрепятствала установяването, че видео наблюдението се е извършвало само по отношение на нейна собственост, а същевременно са събрани доказателства, че камерите обхващат общи части от сградата на процесния адрес и публични пространства. Несъмнено всяко неправомерно обработване на лични данни носи вреда на субектите на данните. Правилно КЗЛД е разпоредила премахването на трите външни камери на адреса.

Както се посочи жалбоподателката не е осигурила достъпна проверяващите служители до цялото оборудване за обработване на данни. В проведен телефонен разговор от 17.07.2023 г. /л. 45/ е отказала всякакво допълнително съдействие, необходимо за установяване на цялата информация, от която се е нуждаел проверяващият екип за изпълнението на своите задачи. Поради това е правилен

изводът на КЗЛД за неизпълнение на задълженията на администратора, съответно за осуетяване изпълнението на правомощията на КЗЛД по чл. 58, § 1, буква „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. При определяне на вида и размера на наказанието административният орган следва да действа съобразно принципа на съразмерност, прогласен в разпоредбата на чл. 83, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Предвид че М. А. П. е отказала при проверката на 16.05.2023 г. достъп до мобилното приложение за видеонаблюдение и не е осигурила достъп до жилището си, където се намира част от оборудването, не е предоставила необходимата информация с писмо от 22.05.2023 г. и на 17.07.2023 г. категорично е отказала последваща проверка на място, съдът намира, че е налице трикратен отказ от съдействие и изборът на наказание от КЗЛД се явява подходящ. Размерът на санкцията -2000 лева, е обоснован, справедлив и ефективен за постигането на целите на чл. 83, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лв., определено съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. П. срещу Решение № ППН-02-77/01.02.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА М. А. П. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: